

Bellegem, maandag 6 maart 2006

Betreft: de zogenaamde krankzinnigheid van mijn buur Jean Marc Van Belle

Ik heb Jean Marc voor het eerst ontmoet tijdens de uitvaartplechtigheid van mijn vrouw Hilde Devriendt. In die tijd had hij een stuk grond naast mijn huis in Bellegem gekocht. Omdat hij vernomen had dat mijn vrouw terminaal ziek was had hij grote schroom om met ons kennis te komen maken. Jean Marc, als toekomstige buur, wist niet zo goed wat hij tegen een hem onbekende en terminaal zieke vrouw zou kunnen zeggen zonder haar te kwetsen. Immers, tijdens een kennismakingsgesprek tussen toekomstige burens verloopt het gesprek onherroepelijk over de toekomst. Jean Marc wist dat mijn vrouw geen toekomst had, hij had dus zeer veel empathie voor mijn vrouw. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Tijdens de maanden na de uitvaart, toen Jean Marc en zijn echtgenote hun huis aan het bouwen waren heb ik de kans gehad om met Jean Marc op regelmatige basis te praten. Ik heb hem toen leren kennen als een gedreven en gepassioneerd man die enorm zijn best deed om zich in de dorpsgemeenschap te integreren. Hij zocht de geschiedenis op van Bellegem, hij praatte met zo veel mogelijk mensen en leerde de structuur van het dorpsleven kennen. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Later tijdens het rouwverwerkingsproces dat volgde kwam Jean Marc regelmatig een praatje maken om te vragen hoe het met mij en mijn kinderen gesteld was. Tijdens een zeer diepe crisis, ongeveer 4 maanden na het overlijden van mijn vrouw, kwam Jean Marc ons te hulp en was ook een de weinigen die mij poogden er weer bovenop te helpen. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Jean Marc heb ik door de jaren leren kennen als iemand die probeert er het beste van te maken zowel voor zijn gezin als voor anderen. Dat hij niet tegen onrechtvaardigheid kan en dat probeert te verbeteren waar het kan, strekt hem tot eer. Soms is hij een Don Quichotte, jammer dat hij het nu zonder Sancho Panza moet doen. Soms is het misschien wel vechten tegen de windmolens maar hij probeert een betere wereld te creëren voor iedereen. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Jean Marc is een zeer dynamisch man, rusteloos in zijn bewegingen en constant bezig met iets. Stilzitten is niet zijn ding. Ik kan mij voorstellen dat het voor een partner misschien niet altijd even gemakkelijk is om mee samen te leven maar dat is de prijs die je betaalt voor een boeiend leven. Dynamisch en opwindend, creatief en kinderlijk (niet kinderachtig!) steeds bereid om het positieve te zien. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Mijn kinderen zijn altijd welkom bij Jean Marc, wat niet het geval was in de tijd dat zijn echtgenote nog bij hem woonde. Jean Marc maakt geen onderscheid tussen sociale klassen. Iedereen is gelijk en wordt afgerekend op morele waarden niet op financiële waarden. Voor Jean Marc telt de mens. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Ik zie dat de kinderen van Jean Marc een mooie tijd doorbrengen. Tijdens de vakanties, wanneer de kinderen bij Jean Marc verblijven, werkt Jean Marc niet. Hij neemt de tijd om samen met de kinderen leuke dingen te doen. Hij vindt het niet erg om honderd kilometer of meer te reizen om de kinderen een mooie dag te bezorgen. Hij speelt en ravot mee met zijn kinderen maar blijft toch een ouder die tucht en discipline nodig vindt indien de omstandigheden erom vragen. Ik hoor geregeld hoe de kinderen (Floris, Marieke en Stientje) kraaien van plezier en uitgelaten lachen wanneer ze bij hem verblijven. Zeer vaak speelt hij met hen mee. Hij kan de zon in het water zien schijnen maar zijn kinderen worden wel met eerlijke waarden opgevoed: beleefdheid, hulpvaardigheid maar ook zelfstandigheid en mondigheid. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Wat betreft de toediening van Relatine. Ik heb persoonlijk meegemaakt hoe hij Floris aanpakte toen hij (Floris) een woedeaanval kreeg. Jean Marc praatte rustig en zacht op zijn zoon in en gaf hem opdracht om naar de zolder te gaan waar Jean Marc een boksbal of bokszak had opgehangen. Floris kreeg de opdracht om zijn woede op een creatieve en (in dit geval) sportieve manier te kanaliseren. Na een minuut of tien kwam Floris helemaal gekalmeerd terug en speelde verder met zijn zusjes en met mijn kinderen. Jean Marc had Floris **zonder** aan te raken helemaal gekalmeerd zodat Floris zich weer aan de gebruikelijke omgangsvormen had aangepast. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Jean Marc heeft een speelgarderobe gekocht voor zijn kinderen. Zijn kinderen mogen in de tuin ravotten zoals ze willen. Hij houdt er altijd toezicht op dat zijn kinderen geen overlast bezorgen aan de burens. Hij vindt er geen graten in dat de speelkledij vuil en/of versleten is **maar** hij zorgt er altijd voor dat de kinderen tijdens uitstappen netjes zijn. Ik heb de indruk dat Jean Marc zeer goed voor zijn kinderen zorgt. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

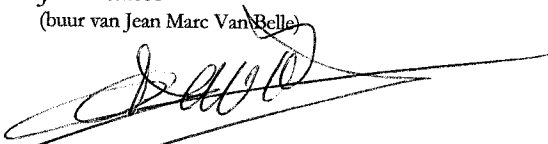
Jean Marc heeft tot op heden nog nooit één kwaad woord over zijn echtgenote gezet. Ik heb de indruk dat hij nog altijd zijn echtgenote graag ziet. Ik weet hoe moeilijk hij het heeft met elke nieuwe tegenslag en hoe hij lijdt onder het feit dat hij zijn kinderen niet veel ziet. Bij elke tegenslag zegt hij **geen enkel** negatief woord over zijn echtgenote. Steeds integendeel. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Tot slot nog dit: ik ben nooit ongerust wanneer mijn kinderen bij Jean Marc zijn omdat ik weet dat ze bij hem in goede handen zijn, zowel thuis als tijdens een uitstap. Ik weet met absolute zekerheid dat Jean Marc, ondanks zijn enthousiasme, kinderlijke verwondering, speelse omgangsmanner, zeer goed zorgt voor zijn kinderen en voor de kinderen die tijdelijk onder zijn hoede staan. Ik weet dat zij altijd iets leuks en opwindends beleven. Net als kinderen staat Jean Marc in verwondering en bewondering voor de wereld om zich. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Heeft Jean Marc hoogtes en laagtes? Natuurlijk wel, net zoals elk ander mens. Hij heeft goede en mindere goede dagen, net zoals elk ander mens. Niets menselijks is hem vreemd. Nog nooit sedert zijn echtgenote bij hem weg is heb hem horen roepen en tieren op zijn kinderen (niet iets wat ik van zijn echtgenote kan zeggen) steeds gaat hij op een normale manier met hen om, zelfs indien hij het moeilijk heeft, omdat hij vindt dat kinderen niet de dupe mogen zijn van de onenigheid tussen volwassenen. Als dat een teken van krankzinnigheid is dan zij het zo.

Ik heb de indruk dat de kinderen zeer graag bij Jean Marc zijn en hun vader heel erg missen. En dat ... is geen teken van krankzinnigheid

J. Dewitte
(buur van Jean Marc Van Belle)

Roodhuysweg 1
8510 Bellegem